

[Indenrigs- og boligministeren.]

eller delvis på lejerne, og det har man gjort ved den bestemmelse, der nu foreslås. Nu er det klart, at bestemmelsen kun omfatter en forholdsvis begrænset del af de civilforsvarsmæssige foranstaltninger, som i disse tider lægges på ejendommene, deres ejere og lejere. Her er kun tale om de udgifter, som oprettelsen af de såkaldte karréværn medfører, og endda kun om den del af udgifterne, som staten ikke skal betale. Disse genstande, som staten ikke skal betale, men hvis anskaffelsesudgifter ejer og lejer altså nu skal dele, er nærmere opremset i paragraffen, og hermed er altså afgjort, hvad karréværnet skal have fra den side. Hvis der skulle blive tale om yderligere foranstaltninger, som pålægges ejendommene, vil rigsdagen senere komme til at tage stilling til, hvorvidt udgifterne skal deles mellem ejer og lejer eller betales af den ene part eller af staten. Det vil altså sammen til sin tid finde sin afklaring. Vi står i dag i den situation, at vi skal have karréværnene bygget op i løbet af sommeren. Det er derfor, dette enkelte spørgsmål finder sin afgørelse ved denne lejlighed, og jeg takker udvalget, fordi det har villet være med til at finde en løsning på spørgsmålet.

Hvad angår det ærede medlems ændringsforslag til byggestøttetforslaget, forekommer det mig, at allerede den begrænsning af udgifterne, der er sket i byggestøttelovforslaget i forhold til de udgifter, det ærede medlems egne ændringsforslag ville medføre, er en naturlig indrømmelse til den tid, vi lever i, og til den større sparsommelighed og forsigtighed, som vi nu må udvise i alle forhold, også i dette. Alligevel er der tale om en udvidelse i forhold til den nuværende tilstand. Det fremgik da også af affattelsen af det ærede medlems egne ændringsforslag. Her, hvor vi var kommet sociale synspunkter i højere grad i møde, end i det lovforslag, der blev fremsat i 1948, var det ærede medlem kvikt og parat til at acceptere forbedringerne.

Hvad angår det ærede medlem hr. Ingvar Dahls udtalelser om ændringsforslag nr. 11 til § 85 — det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp gjorde også nogle bemærkninger derom —, skal jeg lige gøre den bemærkning, at jeg tror, man diskutere sagen på det forkerte grundlag, hvis man siger: det er en forbedring for lejerne, der er indført ved ændringsforslag nr. 11. Det er en forbedring for nogle lejere, men skal vi være helt i overensstemmelse med

virkeligheden, må vi tilføje: men det er en skærpelse for andre lejere i forhold til det oprindelige udkast. Jeg er klar over, at man har lagt et vist socialt synspunkt ind her ved at holde alle de små erhvervslejermål, for så vidt de — i hovedstaden — ligger under 1500 kr.s årlig leje, udenfor, da vi ved denne beslutning naturligvis fjerner en lang række mindre butikker, som efter det oprindelige forslag ville være kommet til at betale 10 pct.s forhøjelse. Men man har samtidig draget alle de lejermål, hvori der er beboelse og erhvervsvirksomhed, og hvor lejen overstiger 1500 kr., ind under 10 pct.s reglen. Det vil altså sige, at medens man ved den oprindelige affattelse kunne komme til at opleve, at et lejermål for en tandlæge eller en sagfører kun kunne gå efter de beskudne forhøjelsesprocenter, så har man ved det forslag, der nu foreligger, selvfølgelig sørget for, at sådanne lejermål behandles som det, de er: erhvervslejermål af betydning for ejeren og for ejendommens økonomi og for sliddet på ejendommen. Det, der altså har været det ledende princip, forekommer det mig, i alt hvad det politiske lejelovsudvalg, og i alt hvad det folketingsudvalg, der har beskæftiget sig med sagen nu i de sidste dage, har udrettet, og i alt hvad jeg gerne har villet medvirke til, er, at man har prøvet på at få synspunkterne til at gå op i en højere enhed, således at ingen berettigede interesser er gået for nær, men der dog er åbnet udsigter til fremskridt. For at fastholde de resultater, som er opnået, fraråder jeg at stemme for de kommunistiske ændringsforslag til lejeforslaget såvel som til byggestøttetforslaget og anbefaler at stemme for udvalgets ændringsforslag.

Ordføreren (Thestrup): Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen rettede et par spørgsmål til mig bl. a. vedrørende § 22 i lejeforslaget og den ændring, der er foreslået deraf. Må jeg dertil sige, at § 22 er en bestemmelse, der indfører indskrænkning i kontraktfriheden. Det er rimeligt og rigtigt og fornuftigt at indføre en sådan indskrænkning, når det drejer sig om mindre lejermål, men når det drejer sig om lejermål over en vis størrelse, synes det mig at være noget urimeligt at foretage en sådan indskrænkning i kontraktfriheden, og efter den foreslåede ændring er det kun forholdsvis store lejermål, det drejer sig om. I disse tilfælde vil det være det rimeligste, at man falder tilbage på de almindelige regler i lovgivningen. Jeg tror også, man kan sige, at